

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžak/20/2019
Identifikačné číslo spisu: 6018200712
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6018200712.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): F. Q., štátna občianka Ukrajiny, nar. XX. P. XXXX, trvale bytom R. Q. X/X, XXX XX Q., Ukrajina, prechodne bytom na území Slovenskej republiky C. XXXX, Z. B., zastúpenej JUDr. Mgr. Luciou Pričovou, advokátkou so sídlom Strážovská 4, Banská Bystrica, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica, so sídlom Sládkovičova 25, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCPBB2-124-001/2018-SK z 22. augusta 2018, o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/152/2018-103 z 21. marca 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľke nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Rozsudkom č. k. 24S/152/2018-103 z 21. marca 2019 Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BB2-124-001/2018-SK z 22. augusta 2018, ktorým potvrdil rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Banská Bystrica č. PPZ-HCP-BBS-1037-021/2018-PP zo 7. júna 2018, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 34 ods. 12 a § 33 ods. 6 písm. g) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) zamietol žiadosť žalobkyne o obnovenie prechodného pobytu na území SR na účel podnikania, pretože obnovenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme.

2. Žalovaný svoje rozhodnutia odôvodnil tým, že žalobkyňa bola celé predchádzajúce zdaňovacie obdobie (1. januára 2017 - 31. decembra 2017) konateľkou spoločnosti SV & Angel, s.r.o., ktorá nedosiahla zisk po zdanení vo výške požadovanej ustanovením § 34 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov. Žalovaný tiež poukázal na stanovisko Ministerstva hospodárstva SR, podľa ktorého podnikateľská činnosť žalobkyne súvisiaca so spoločnosťou SV & Angel, s.r.o. nebude prínosom pre hospodárske

záujmy Slovenskej republiky.

3. Vykonávanie funkcie konateľky spoločnosti AKVA COM, s.r.o. v celkovej dĺžke 23 dní pred koncom zdaňovacieho obdobia nepovažoval žalovaný za relevantné pre posúdenie splnenia povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov, pretože vplyv žalobkyne na hospodársky výsledok tejto spoločnosti bol vzhľadom na krátke obdobie vo funkcii konateľky nepatrný. Poukázal pritom aj na vyjadrenie žalobkyne, že sa s činnosťou v tejto spoločnosti len zoznamuje, z čoho vyplýva, že v mesiaci december 2017 jej činnosť nemohla mať vplyv na podnikateľskú činnosť spoločnosti AKVA COM, s.r.o. Žalovaný poukázal aj na to, že v spoločnosti AKVA COM, s.r.o. boli okrem žalobkyne ku dňu vyhotovenia daňového priznania za rok 2017 ešte ďalší štyria spoločníci, ktorí sa podieľali na podnikateľskej činnosti tohto subjektu, z čoho vyplýva, že sa v určitom pomere medzi nich aj prerozdeľuje zisk z hospodárenia spoločnosti, pričom splatený vklad žalobkyne vo výške 750 eur predstavuje jeden z najmenších vkladov oproti ostatným spoločníkom, a teda aj podiel na zisku spoločnosti AKVA COM, s.r.o. bude pre žalobkyňu v najmenšom pomere.

4. Krajský súd po oboznámení sa s postupom a rozhodnutím žalovaného vo svetle žalobných námietok dospel k záveru, že žalovaný postupoval v konaní v súlade so zákonom. Poukázal na to, že spoločnosť SV & Angel, s.r.o. za zdaňovacie obdobie roka 2017 dosiahla po zdanení zisk nižší ako šesťdesiatnásobok životného minima a žalovaný postupoval správne, keď požiadal Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky o stanovisko, či podnikateľská činnosť obchodnej spoločnosti SV & Angel, s.r.o. (v ktorej bola žalobkyňa spoločníčkou a konateľkou) je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, pretože bol povinný prihliadať na verejný záujem, osobitne na hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky.

5. Pokiaľ išlo o spoločnosť AKVA COM s.r.o., krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že žalobkyňa v tejto spoločnosti pôsobila ako štatutárny orgán len 23 dní pred koncom zdaňovacieho obdobia, čo nemožno považovať za podstatné k povinnosti dosiahnutia požadovanej úrovne zisku ustanovenej v § 34 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov, pretože vplyv žalobkyne na hospodársky výsledok spoločnosti bol vzhľadom na krátke obdobie jej pôsobenia v tejto spoločnosti nepatrný. Krajský súd zdôraznil, že podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov sa hospodárske záujmy skúmajú posudzovaním prínosu podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo SR, nie prínos obchodnej spoločnosti, v ktorej mimo neho pôsobí ešte ďalší okruh osôb, ktorých podnikateľská činnosť sa neposudzuje spoločne. Relevanciu osobného prínosu štátneho príslušníka tretej krajiny pre výsledok hospodárskej činnosti obchodnej spoločnosti, v mene ktorej v rámci posudzovaného časového obdobia koná, je potrebné náležite vyhodnotiť, aby sa zamedzilo obchádzaniu zákona napríklad formálnym a účelovým vznikom funkcie konateľa štátneho príslušníka tretej krajiny bez reálneho vplyvu na dosiahnutý hospodársky výsledok spoločnosti.

6. Pokiaľ išlo o podnikateľský zámer žalobkyne, krajský súd v tejto súvislosti poukázal na to, že prvostupňový správny orgán naň prihliadol ako na jeden z podkladov rozhodnutia v rámci širšej úvahy pri hodnotení prínosu podnikateľskej činnosti žalobkyne pre hospodárstvo SR, avšak nešlo o skutočnosť, na ktorej by správne orgány oboch stupňov založili svoje rozhodnutia. K namietanému čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy SR krajský súd uviedol, že v postupe správnych orgánov sa nenachádzajú prvky donucovania žalobkyne, aby konala niečo, čo zákon neukladá, ani náznaky prekročenia medzí, rozsahu a spôsobu zákonného postupu týchto orgánov. V prijatých záveroch žalovaného nie sú prítomné tendencie obmedzujúce žalobkyňu vykonávať podnikateľskú činnosť v ďalších spoločnostiach, pretože podnikateľská činnosť nie je obmedzená počtom právnických osôb, na ktorých činnosti sa štátny príslušník tretej krajiny zúčastňuje, resp. ich vykonáva. Avšak posúdenie jeho prínosu na hospodársky výsledok v jednotlivých spoločnostiach je otázkou, ktorú je legitímne nastoliť pri hodnotení prínosu podnikateľskej činnosti pre hospodárstvo SR. Žalobkyňa teda mohla vykonávať podnikateľskú činnosť v neobmedzenom počte spoločností, pričom aspoň jedna by mala dosiahnuť požadovaný zisk po zdanení (§ 34 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov).

7. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) Správneho súdneho poriadku a žiadala, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Alternatívne navrhla, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Sťažovateľka namietala, že konštatovanie krajského súdu ohľadne nedostatočne konkretizovaného nezákonného postupu žalovaného je nesprávne. Sťažovateľka v správnej žalobe uviedla, že žalovaný sa odchyľil od svojej rozhodovacej praxe, pričom poukázala na rozhodnutie v obdobnom prípade týkajúce sa iného príslušníka tretej krajiny. Rovnako uviedla, že žalovaný postupoval v rozpore s § 34 ods. 7 a 10 zákona o pobyte cudzincov. Rozhodnutie žalovaného je podľa sťažovateľky nepreskúmateľné, nezákonné a vecne nesprávne.

9. Sťažovateľka tvrdila, že splnila zákonné podmienky pre obnovenie prechodného pobytu. Žalovaný neobjektívne posúdil tvrdené skutočnosti zo strany sťažovateľky a nezaoberal sa dostatočne, určite, presne a svedomito prejednávanej vecou.

10. Podľa názoru sťažovateľky žalovaný postupoval nesprávne, keď pri posúdení prínosu pre hospodárstvo SR vzal do úvahy len jednu spoločnosť, v mene ktorej sťažovateľka konala. Tiež namietala, že zákon o pobyte cudzincov neustanovuje povinnosť preukázania požadovaného zisku v obchodnej spoločnosti, v súvislosti s ktorou bol žalobkyni udelený prechodný pobyt.

11. Sťažovateľka namietala nesprávny procesný postup krajského súdu v konaní, ktorého sa správny súd dopustil tým, že sťažovateľke nedoručil vyjadrenie žalovaného na podanú repliku sťažovateľky z 31. januára 2019.

12. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti poukázal na to, že sťažovateľka v kasačnej sťažnosti neuviedla žiadne nové skutočnosti, a preto v plnom rozsahu zotrval na svojich doterajších stanoviskách.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd postupom podľa § 452 a nasl. Správneho súdneho poriadku preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 Správneho súdneho poriadku).

14. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola zamietnutá žiadosť sťažovateľky o obnovenie prechodného pobytu na území SR na účel podnikania, nakoľko žalovaný dospel k záveru, že obnovenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme.

15. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako súdu kasačného, bolo posúdiť správnosť právnych záverov krajského súdu, ktorý po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného dospel k záveru, že správne orgány postupovali v súlade s platnou právnou úpravou, keď žiadosť sťažovateľky zamietli.

16. Podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov prechodný pobyt na účel podnikania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý koná alebo bude konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva a nie je v pracovnoprávnom vzťahu.

17. Podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihliada na verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia.

18. Podľa § 33 ods. 6 písm. g) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak udelenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme.

19. Podľa § 34 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar môže obnoviť prechodný pobyt najviac na tri roky, ak predpokladaný pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny bude trvať najmenej tri roky.

20. Podľa § 34 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov štátny príslušník tretej krajiny je povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu podľa § 22 ods. 1 písm. b) preukázať zisk po zdanení obchodnej spoločnosti alebo družstva, v mene ktorých koná, za predchádzajúce zdaňovacie obdobie minimálne vo výške šesťdesiatnásobku životného minima, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorého podnikateľský zámer bol posúdený Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky ako inovatívny projekt, minimálne vo výške dvadsaťnásobku životného minima; ak nepodnikal celé predchádzajúce zdaňovacie obdobie, je povinný preukázať zisk po zdanení vo výške päťnásobku životného minima za každý mesiac pobytu v predchádzajúcom zdaňovacom období. Ak štátny príslušník tretej krajiny koná v mene viacerých obchodných spoločností alebo družstiev, musí podmienku výšky zisku po zdanení podľa predchádzajúcej vety spĺňať aspoň jedna obchodná spoločnosť alebo družstvo, v mene ktorých koná. Ak štátny príslušník tretej krajiny v predchádzajúcom zdaňovacom období ešte nebol oprávnený konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva, je povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu podľa § 22 ods. 1 písm. b) preukázať finančné zabezpečenie podnikateľskej činnosti vo výške tridsaťnásobku životného minima potvrdením o zostatku na účte podľa § 32 ods. 7.

21. Podľa § 34 ods. 10 zákona o pobyte cudzincov policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu postupuje podľa § 33 ods. 1 a 5. Ak obchodná spoločnosť alebo družstvo, v mene ktorých koná štátny príslušník tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. b), nedosiahla v predchádzajúcom zdaňovacom období zisk po zdanení podľa odseku 7, policajný útvar si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť obchodnej spoločnosti alebo družstva je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

22. Podľa § 34 ods. 12 veta pred bodkočiarkou zákona o pobyte cudzincov policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu z dôvodov podľa § 33 ods. 6.

23. Kasačný súd mal za preukázaný skutkový stav tak, ako ho zistil a konštatoval krajský súd v napadnutom rozsudku v nadväznosti na zistenia správnych orgánov. Podľa názoru najvyššieho súdu správne orgány mali dostatok informácií pre posúdenie žiadosti sťažovateľky a na ich podklade na zistenie skutkového stavu v miere dostatočnej pre rozhodnutie vo veci.

24. Najvyšší súd po oboznámení sa s konaním uskutočneným na krajskom súde konštatuje, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku vysporiadal s relevantnými námietkami sťažovateľky a odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa kritériá kladené naň zákonom, vyplývajúce z definície práva na spravodlivý proces. Krajský súd zaujal relevantný postoj k námietkam sťažovateľky (v konaní pred krajským súdom v postavení žalobkyne) ohľadne nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, k jej námietkam ohľadne rozhodnutia žalovaného vo veci „Grigory Pipin“ a rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 1Sža/8/2012, ako aj k samotným tvrdeniam sťažovateľky ohľadne podmienok posudzovania žiadosti o obnovenie prechodného pobytu. Z uvedeného vyplýva, že krajský súd neuprel právo sťažovateľky na relevantné odôvodnenie rozhodnutia.

25. K námietke sťažovateľky ohľadne nesprávneho postupu krajského súdu v konaní najvyšší súd uvádza, že sťažovateľke bolo v kasačnom konaní dodatočne doručené vyjadrenie žalovaného z 19. februára 2019 na podanú repliku žalobkyne z 31. januára 2019. Zároveň uvádza, že v zmysle § 106 ods. 2 Správneho súdneho poriadku po vyčerpaní repliky a dupliky nemusí správny súd na ďalšie vyjadrenia prihliadať, pričom o tejto skutočnosti bola sťažovateľka krajským súdom poučená, keď jej bolo doručované vyjadrenie žalovaného k žalobe.

26. Pokiaľ ide o právne posúdenie prejednávanej veci, najvyšší súd považuje za dôležité zdôrazniť, že podľa § 34 ods. 10 v nadväznosti na § 33 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov pri rozhodovaní o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu žalovaný prihliada na verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo SR. Ak obchodná spoločnosť, v mene ktorej koná štátny príslušník tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. b), nedosiahla v predchádzajúcom zdaňovacom období zisk po zdanení minimálne vo výške šesťdesiatnásobku životného minima, policajný útvar si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť obchodnej spoločnosti je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

27. Nakoľko spoločnosť SV & Angel, s.r.o., v ktorej bola sťažovateľka konateľkou v predchádzajúcom zdaňovacom období (rok 2017), nedosiahla v tomto relevantnom zdaňovacom období požadovaný zisk po zdanení (minimálne vo výške šesťdesiatnásobku životného minima), žalovaný požiadal Ministerstvo hospodárstva SR o stanovisko, či podnikateľská činnosť obchodnej spoločnosti SV & Angel, s.r.o. je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Ministerstvo hospodárstva SR vydalo stanovisko, podľa ktorého podnikateľská činnosť sťažovateľky nebude prínosom pre hospodárske záujmy SR. Na toto stanovisko bol žalovaný zo zákona povinný prihliadať, nakoľko prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky je jedným zo základných zákonných kritérií podstatných pre rozhodovanie o udelení prechodného pobytu na účely podnikania. Nakoľko spoločnosť SV & Angel, s.r.o. (v ktorej bola sťažovateľka konateľkou) nedosiahla požadovaný zisk, na účely obnovenia prechodného pobytu sťažovateľky nemal žalovaný inú zákonnú možnosť, ako požiadať ministerstvo hospodárstva o zaujatie stanoviska k hospodárskemu prínosu uvedenej obchodnej spoločnosti pre Slovenskú republiku a toto stanovisko pri svojom rozhodovaní zohľadniť.

28. Pokiaľ išlo o pôsobenie sťažovateľky v spoločnosti AKVA COM, s.r.o., ako jednej z konateľov tejto spoločnosti, kasačný súd považuje za súladný so zmyslom a účelom zákona o pobyte cudzincov postup žalovaného, ktorý prihliadol na dĺžku pôsobenia sťažovateľky vo funkcii konateľa spoločnosti AKVA COM, s.r.o. (23 dní pred koncom posudzovaného zdaňovacieho obdobia) a uvedenú skutočnosť vyhodnotil tak, že vplyv sťažovateľky na hospodársky výsledok tejto spoločnosti bol vzhľadom na krátkosť jej pôsobenia nepatrný, preto tento hospodársky výsledok nemôže byť zohľadnený pre účely posúdenia žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účely podnikania. Samotná sťažovateľka sa v správnom konaní vyjadrila, že s predmetom činnosti spoločnosti AKVA COM, s.r.o. sa ešte len zoznamuje.

29. Na základe uvedeného sa kasačný súd stotožnil so záverom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom a ani námietky sťažovateľky uvádzané v kasačnej sťažnosti neboli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým dospel krajský súd. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol. Kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú preto kasačný súd podľa § 461 Správneho súdneho poriadku zamietol.

30. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľke, ktorá nemala v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov tohto konania nepriznal (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku)

31. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.